هرکس می میرد، بر اعمالش مُهر زده می شود و کارهایش پایان می پذیرد، مگر عمل کسی که در راه الله نگهبانی می دهد که عملش تا روز قیامت ادامه می یابد و از فتنه ی قبر در امان می ماند.

از فَضَالَة بن عبید و سلمان فارسی و عقبة بن عامر جهنی رضی الله عنهم روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ على عَمَلِهِ إلا الْمرَابِطَ في سبيل الله، فإنه يَنْمِي لَهُ عَمَلَهُ يوم القيامة، ويُؤَمَّنُ فتنة القبر»: «هرکس می میرد، بر اعمالش مُهر زده می شود و کارهایش پایان می پذیرد، مگر عمل کسی که در راه الله نگهبانی می دهد که عملش تا روز قیامت ادامه می یابد و از فتنه ی قبر در امان می ماند».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

هر مسلمانی که می میرد با فرارسیدن مرگ، عملش به پایان رسیده و قطع می شود و اجر و پاداش جدیدی برای او ثبت نمی گردد؛ مگر کسی که از مرزهای مسلمانان حراست می کند که الله متعال او را با بقای اجر و پاداش عملش گرامی می دارد و از فتنه ی قبر در امان داشته و دو ملک نکیر و منکر از وی سوال نمی کنند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2756